

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา เพื่อเป็นการดำรงไว้ซึ่งเกียรติของมหาวิทยาลัย การส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักสิทธิ และหน้าที่ความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัยในตนเอง การปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ ฐานะประชากรของมหาวิทยาลัยและพลเมืองของสังคม การมีมารยาทและความประพฤติที่ดีงามเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สังคม ประเพณี วัฒนธรรม จนสามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา และเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงได้ตราข้อบังคับนี้ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ใช้ข้อบังคับนี้นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

“คณะ” หมายความว่า ส่วนงานตามประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วยการจัดตั้งส่วนงานใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีการจัดการเรียนการสอน

“หอพักนักศึกษา” หมายความว่า หอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

“รองอธิการบดี” หมายความว่า รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดีให้กำกับดูแลฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

“คณบดี” หมายความว่า คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าของคณะ

“รองคณบดี” หมายความว่า รองคณบดี รองผู้อำนวยการวิทยาลัยฝ่ายกิจการนักศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะ

“อาจารย์” หมายความว่า ผู้สอนหรือผู้บรรยายประจำรายวิชาต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และรวมถึงอาจารย์พิเศษ อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการหรือกิจกรรมด้วย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ พนักงานพิเศษ และลูกจ้างประจำในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัย หรือนักศึกษาพิเศษที่ลงทะเบียนเรียนเฉพาะรายวิชาด้วย ยกเว้น นักเรียนโรงเรียนเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ ไทย-เยอรมัน

“คณะกรรมการวินัยนักศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการวินัยนักศึกษาของ มหาวิทยาลัย หรือ คณะกรรมการวินัยนักศึกษาของคณะ หรือคณะกรรมการวินัยนักศึกษาของหอพักนักศึกษา ที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะ หรือหอพัก หรือมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับนี้เพื่อสอบข้อเท็จจริง หรือรวบรวมพยานหลักฐานพิสูจน์ และเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจสั่งการ

“ภาคการศึกษา” หมายความว่า ช่วงเวลาที่สถานศึกษาเปิดสอนตามปกติติดต่อกัน ซึ่งในหนึ่งปี การศึกษาจะมีสองภาคการศึกษา

“ตักเตือน” หมายความว่า สั่งสอนให้รู้สำนึก

“ภาคทัณฑ์” หมายความว่า การดำหนิโทษหรือคาดโทษ

“ทัณฑ์บน” หมายความว่า ถ้อยคำหรือหนังสือสัญญาว่าจะไม่ประพฤติละเมิดตามเงื่อนไขที่ได้ให้ไว้

“พักการศึกษา” หมายความว่า ให้หยุดการเรียนในมหาวิทยาลัยชั่วคราวในระยะเวลาหนึ่งตามคำสั่งมหาวิทยาลัย

“ให้ออก” หมายความว่า การให้พ้นจากการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ด้วยกรณีใด กรณีหนึ่งตาม

คำสั่งของมหาวิทยาลัย

“ไล่ออก” หมายความว่า การสั่งให้ตัดชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษามหาวิทยาลัยและ
สงวนสิทธิ์ในการไม่รับเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเป็นระยะเวลา ๑ ปี

“โทษอื่น ๆ” หมายความว่า ความผิดที่ต้องรับโทษด้วยวิธีอื่น ตามความเหมาะสมนอกเหนือจากโทษที่
มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ นักศึกษาที่ได้กระทำผิดวินัยนักศึกษาก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ถ้ายังไม่ได้รับโทษฐาน
กระทำความผิดวินัยตามข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ.
๒๕๔๗ หากข้อบังคับใดเป็นคุณแก่นักศึกษายิ่งกว่าให้นำข้อบังคับนั้นมาใช้บังคับ

ข้อ ๖ ให้อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาเป็นผู้มี
ระเบียบวินัยตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือกำหนด
หลักเกณฑ์ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ กรณีมีปัญหาในการวินิจฉัยหรือการตีความเพื่อปฏิบัติตาม
ข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สิ้นสุด

หมวดที่ ๑

วินัยนักศึกษา

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้าม และข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่
เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ตระหนักในสิทธิและหน้าที่ของนักศึกษาในฐานะของผู้ที่
ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่รัฐจัดให้จากภาษีของประชาชน จึงไม่ควรกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่
เหมาะสมกับสถานะความเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องเคารพสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของอาจารย์เจ้าหน้าที่หรือของผู้อื่นประพฤติดตน
ให้อยู่ในความซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติตามหลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทยในทุก
โอกาส ไม่กระทำการใดๆอันก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิเสรีภาพหน้าที่ เชื้อชาติ ศาสนา หรือการคุกคาม

ทางเพศ

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องไม่ละเมิดกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่ง หรือกฎหมายอื่นใดที่รัฐกำหนดไว้ หรือ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือของคณะ หรือของหอพักนักศึกษา

ข้อ ๑๒ นักศึกษาต้องแต่งกายสุภาพ ให้สะอาดเรียบร้อย ในลักษณะสุภาพชนให้ถูกกาลเทศะ หรือ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาเกียรติของมหาวิทยาลัย และ ต้องไม่แสดงกิริยาอาการใดๆ อันไม่สมควรเมื่ออยู่ภายในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ นักศึกษาต้องมีความซื่อตรง ประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่แสดงอาการดูหมิ่น เหยียดหยาม ผู้อื่น มีมารยาทอันดีงาม ไม่ประพฤติหรือปฏิบัติตนไปในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสีย หรือเสียหายต่อชื่อเสียง และเกียรติคุณของตน หม่อมคณะ ผู้ปกครอง หรือของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ไม่ทำการก่อกวน รบกวนความสงบเรียบร้อยปกติสุข ของผู้อื่น หรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ขัดขวางอันเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน หรือกระทำการใดๆอัน ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ นักศึกษาต้องไม่เป็นผู้ก่อการ หรือมีส่วนร่วมในการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายระหว่าง นักศึกษาของมหาวิทยาลัย หรือนักศึกษาสถาบันการศึกษาอื่น หรือบุคคลอื่น

ข้อ ๑๖ นักศึกษาต้องประพฤติและปฏิบัติตนต่ออาจารย์เจ้าหน้าที่ด้วยความสุภาพ มีสัมมาคารวะไม่ แสดงกิริยาอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ ดูถูก ดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือทำร้ายร่างกายและต้องปฏิบัติตาม คำสั่งหรือ คำตักเตือนของอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

ข้อ ๑๗ นักศึกษาต้องไม่มีไว้ในครอบครองหรือเพื่อจำหน่ายแจกซึ่งบุหรี สุราเมรัย ของมีนเมา สิ่ง เสพติด หรือสารควบคุมใดๆ รวมถึงการห้ามไว้ในครอบครองซึ่งวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้สำหรับการเสพสิ่งเสพติด หรือสารควบคุมใด ๆ หรือสูบบุหรี เสพสิ่งเสพติดนั้นๆในบริเวณพื้นที่ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๘ นักศึกษาต้องไม่ทำผิดระเบียบการใช้ยานพาหนะ การใช้อาคารสถานที่ หรือพื้นที่ของ มหาวิทยาลัย หรือเข้าพักอาศัยอยู่ภายในบริเวณมหาวิทยาลัยเกินกำหนดเวลา ตามประกาศที่มหาวิทยาลัย กำหนด เว้นแต่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๙ นักศึกษาต้องไม่ใช่เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ใดๆ เพื่อการกระทำผิดทางสื่อหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสื่อ ภาพ สิ่งพิมพ์ สิ่งวาด สิ่งเขียน หรือสื่ออื่นใดที่ส่งไปในทางที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของผู้อื่น สังคม หรือของมหาวิทยาลัย หรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม

ข้อ ๒๐ นักศึกษามีข้อกล่าวหาว่าได้กระทำการละเมิดวินัยนักศึกษา ต้องแสดงตนให้ความร่วมมือไม่ขัดขืน แสดงพยานหลักฐานต่ออาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย ไม่แสดงหรือกล่าวข้อความอันเป็นเท็จ เพื่อปกปิดข้อเท็จจริงที่จะทำให้ตนหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์

ข้อ ๒๑ นักศึกษาต้องไม่ลักทรัพย์ ยักยอก ฉ้อโกงทรัพย์ หรือทำลายทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๒ กรณีมีเหตุอันสมควรนักศึกษาต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษาได้ทันที เมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ

ข้อ ๒๓ นักศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนเองและมหาวิทยาลัย โดยมีให้ได้ชื่อว่าเป็นผู้ทุจริต ประพฤติมิชอบใดๆ หรือพยายามกระทำการนั้น

ข้อ ๒๔ นักศึกษาต้องไม่ประพฤติผิดทางศีลธรรม วัฒนธรรม จารีตประเพณีที่ต้งาม หรือกระทำการใดๆอันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียในทางชั่วสาว

ข้อ ๒๕ นักศึกษาต้องไม่มีไว้ในครอบครองซึ่งอุปกรณ์การเล่นพนัน หรือเล่นการพนัน หรือสนับสนุนให้มีการเล่นการพนัน

ข้อ ๒๖ นักศึกษาต้องไม่เสพสุราเมรัย ของมีนเมา หรือสิ่งเสพติดใดๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยจนเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเอง ผู้อื่น หรือส่วนรวมของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๗ นักศึกษาต้องไม่ปลอมแปลงเอกสารของมหาวิทยาลัย หรือเอกสารอื่นใด หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนโดยจงใจเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย หรือปกติสุขส่วนรวมเสียหาย หรือถูกทำลาย

ข้อ ๒๘ นักศึกษาต้องไม่มีไว้ในครอบครองหรือพกพาซึ่งอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งที่สามารถใช้เป็นอาวุธ หรือสิ่งใช้แทนอาวุธ หรือสิ่งผิดกฎหมายอื่นใดเมื่ออยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๙ นักศึกษาต้องไม่ประพฤติละเมิดกฎหมายบ้านเมืองจนต้องโทษในคดีอาญา โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งลักษณะความผิดต้องไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๐ นักศึกษาต้องไม่กระทำการอื่นใดในลักษณะที่ไม่สมควร รวมทั้งต้องไม่กระทำการใดที่คณะกรรมการวินัยนักศึกษามีมติเป็นเอกฉันท์เห็นว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่ผิดวินัยนักศึกษา

หมวดที่ ๒

โทษฐานผิดวินัยนักศึกษา

ข้อ ๓๑ นักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้าม หรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยนักศึกษา ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๑ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยนักศึกษา จักต้องได้รับโทษทางวินัยนักศึกษา เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

โทษวินัยนักศึกษามี ๖ สถาน ดังนี้

(๑) ตักเตือน

(๒) ภาคทัณฑ์และทำทัณฑ์บน

(๓) พักการศึกษาตั้งแต่ ๑ ภาคการศึกษา ถึง ๓ ปีการศึกษา

(๔) ระวังการออกใบแสดงผลการศึกษา ใบรับรอง ประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร มี

กำหนดไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

(๕) ให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาโดย

ก. ให้ออก

ข. ไล่ออก

(๖) โทษอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการวินัยนักศึกษากำหนด

หมวดที่ ๓

คณะกรรมการวินัยนักศึกษา

ข้อ ๓๒ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ประกอบด้วย

- (๑) รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองคณบดี/รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือรองคณบดีรองผู้อำนวยการที่ได้รับมอบหมาย เป็นกรรมการ
- (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิ (ด้านจิตวิทยา สังคมวิทยา การปกครอง กฎหมาย) จำนวนไม่เกิน ๔ คน เป็นกรรมการ
- (๔) ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา เป็นกรรมการ
- (๕) หัวหน้างานวินัยและพัฒนานักศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ
- (๖) เจ้าหน้าที่งานวินัยและพัฒนานักศึกษา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๓๒ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวินัยนักศึกษาเสนอต่อมหาวิทยาลัย
- (๒) เสนอปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติม หลักเกณฑ์การพิจารณาโทษทางวินัยนักศึกษาเสนอต่อมหาวิทยาลัย
- (๓) ออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง โดยไม่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้
- (๔) กำหนดแนวทางการพัฒนานักศึกษาด้านระเบียบวินัย และส่งเสริมจริยธรรมให้กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
- (๕) กำหนดบทลงโทษ และวิธีการลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดวินัยนักศึกษาการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินัยนักศึกษา ให้ถือตามเสียงข้างมาก กรณีมีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานคณะกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก ๑ เสียงเพื่อชี้ขาด โดยให้บันทึกความเห็นแย้งของกรรมการไว้ในรายงานการประชุมด้วย
- (๖) หน้าที่อื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๓๔ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยศึกษาระดับคณะ หรือหอพักนักศึกษา ดังนี้

- (๑) คณะกรรมการวินัยศึกษาระดับคณะ ประกอบด้วย

- ก. รองคณบดี หรือรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
 - ข. ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้แทนภาควิชาต่างๆ ภายในคณะ หรือวิทยาลัยตามที่คณบดี เห็นสมควร เป็นกรรมการ
 - ค. หัวหน้างานกิจการนักศึกษาของคณะ หรือวิทยาลัย เป็นกรรมการและเลขานุการ
- (๒) คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพักนักศึกษา ประกอบด้วย
- ก. ประธานกรรมการหอพักนักศึกษา เป็นประธานกรรมการ
 - ข. อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดูแลหอพักนักศึกษาจำนวนตามที่ประธาน หอพักเห็นสมควร เป็นกรรมการ
 - ค. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ ตามที่ประธานกรรมการหอพักนักศึกษาเห็นสมควร เป็นกรรมการ
 - ง. เจ้าหน้าที่หอพักนักศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๓๕ ให้มีคณะกรรมการตาม ข้อ ๓๔ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) เสนอวิธีการ และส่งเสริมความประพฤตินักศึกษาของคณะหรือหอพักนักศึกษา ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยวินัยนักศึกษา หรือระเบียบข้อบังคับอื่น
- (๒) พิจารณาแนวทางดำเนินการพัฒนานักศึกษาในด้านจริยธรรมและส่งเสริมคุณธรรมในคณะ หรือหอพักนักศึกษา
- (๓) เสนอให้มหาวิทยาลัย คณะ หรือหอพักนักศึกษา ออกระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อส่งเสริม ระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาในคณะหรือหอพัก
- (๔) เสนอให้ผู้มีอำนาจสั่งการสั่งลงโทษ หรือดำเนินการกับนักศึกษาที่กระทำผิดวินัยนักศึกษาใน คณะ หรือหอพักนักศึกษา กรณีเป็นความผิดร้ายแรงให้เสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาการเสนอบทลงโทษให้ถือ ตามเสียงข้างมากของคณะกรรมการ ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานคณะกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก ๑ เสียงเพื่อชี้ขาด โดยให้บันทึกความเห็นแย้งไว้ในรายงานการประชุมด้วย
- (๕) หน้าที่อื่นๆ ตามที่คณะ หอพักนักศึกษา หรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวดที่ ๔

การดำเนินการทางวินัยนักศึกษา

ข้อ ๓๖ เมื่อความปรากฏว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยประพาศติพิติวินัย หรือมีการกล่าวหาว่า นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยนักศึกษา นักศึกษาผู้นั้นต้องได้รับการดำเนินการทางวินัยนักศึกษาตามข้อบังคับนี้ โดยเท่าเทียมกัน ให้อธิการบดี หรือรองอธิการบดี หรือคณบดี หรือประธานกรรมการหอพักนักศึกษา แล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ กรรมการ และ กรรมการและเลขานุการ เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบและหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติการณ์และการกระทำ ความผิดวินัยนักศึกษาพร้อมให้เสนอความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยนักศึกษา เพื่อประกอบการพิจารณา ของคณะกรรมการวินัยนักศึกษา โดยอาจพิจารณาแต่งตั้งจาก อาจารย์ผู้สอน ข้าราชการหรือพนักงาน มหาวิทยาลัย หรือจะแต่งตั้งจากผู้ชำนาญหรือบุคคลที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีการประพาศติพิติวินัย หรือการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยของนักศึกษาเป็นการกระทำผิดชัดแจ้งและลักษณะของการกระทำผิดไม่ซับซ้อนมีเงื่อนไข และผู้กระทำผิดให้การยอมรับ หรือเป็นความผิดเล็กน้อย ไม่ร้ายแรง ให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดีหรือคณบดี หรือประธานกรรมการหอพักนักศึกษา หรือบุคคลที่รองอธิการบดี หรือคณบดี หรือประธานกรรมการหอพัก นักศึกษามอบหมายแล้วแต่กรณี เรียกนักศึกษาผู้นั้นมาดำเนินการทางวินัย และให้ยุติ หรือระงับการกระทำนั้น เสียโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๓๗ ในการสอบข้อเท็จจริงต้องมีกรรมการสอบข้อเท็จจริงอย่างน้อยเกินกึ่งหนึ่ง จึงเป็นองค์ คณะดำเนินการสอบข้อเท็จจริงได้ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ต้องประกอบด้วย คำกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง เหตุผลการพิจารณาผลการพิจารณาและการเสนอโทษ ในการทำความเห็นเพื่อ เสนอต่ออธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย หรือคณบดี หรือประธานกรรมการหอพักนักศึกษา แล้วแต่กรณี ให้ถือตามเสียงข้างมากของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธาน คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก ๑ เสียง เพื่อชี้ขาด โดยให้บันทึกความเห็นแย้งไว้ในรายงาน การประชุมด้วย

ข้อ ๓๘ ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดำเนินการสอบข้อเท็จจริงโดยมิชักช้า ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง กรณีสอบข้อเท็จจริงไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาให้คณะกรรมการ

สอบข้อเท็จจริงขอขยายเวลาการสอบข้อเท็จจริงจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้คราวละไม่เกิน ๓๐ วัน ไม่เกิน ๒ ครั้ง

ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง มีอำนาจขอพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

ข้อ ๔๐ นักศึกษาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย มีสิทธินำพยานหลักฐานต่างๆ มาแสดงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

ข้อ ๔๑ ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามข้อ ๓๖ จ่ายค่าเบี้ยประชุมด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ให้แก่กรรมการสอบข้อเท็จจริง ในอัตราครั้งละสามร้อยบาทต่อคน

ข้อ ๔๒ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษนักศึกษาได้แก่

(๑) อธิการบดี หรือรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย มีอำนาจลงโทษทุกสถานความผิด

(๒) คณบดี หรือประธานกรรมการหอพักนักศึกษา มีอำนาจลงโทษเฉพาะสถานความผิดตามข้อ ๓๑ (๑) และข้อ ๓๑ (๒) โดยสั่งลงโทษได้แต่เฉพาะนักศึกษาในสังกัดคณะ หรือนักศึกษาที่ทำผิดวินัยนักศึกษาในบริเวณหอพักนักศึกษา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๓ คำสั่งลงโทษให้ระบุลักษณะการกระทำผิด พร้อมทั้งโทษที่ได้รับโดยชัดแจ้ง และให้แจ้งสิทธิการอุทธรณ์ให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษทราบเป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง หากผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งให้จัดหาพยานมาลงลายมือชื่อ เพื่อยืนยันว่าได้แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษทราบแล้วเมื่อวัน เวลาใด หรือในกรณีแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบทางไปรษณีย์ให้มีใบตอบรับยืนยันการรับทราบคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๔๔ เมื่อมหาวิทยาลัยมีคำสั่งลงโทษแล้ว ให้งานวินัยและพัฒนาการศึกษา กองกิจการนักศึกษา ดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งนักศึกษาผู้ถูกลงโทษและผู้ปกครอง

(๒) แจ้งงานทะเบียนและสถิตินักศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) แจ้งคณะ หรือหอพักนักศึกษาที่นักศึกษาสังกัด

(๔) บันทึกข้อมูล

ข้อ ๔๕ ให้คณะหรือหอพักนักศึกษาแล้วแต่กรณี เมื่อได้มีการส่งลงโทษนักศึกษาแล้วต้องดำเนินการ
ดังนี้

(๑) แจ้งนักศึกษาผู้ถูกลงโทษและผู้ปกครอง

(๒) แจ้งภาควิชาที่นักศึกษาสังกัด

(๓) แจ้งมหาวิทยาลัย

(๔) บันทึกข้อมูล

หมวดที่ ๕

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ข้อ ๔๖ การขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษต้องดำเนินการด้วยตนเองและเพื่อตนเองเท่านั้น

ข้อ ๔๗ ให้นักศึกษาที่ถูกมหาวิทยาลัย คณะ หรือหอพักนักศึกษา สั่งลงโทษวินัยไม่ร้ายแรงที่มีอัตราโทษต่ำกว่าพักการศึกษา มีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่ออธิการบดี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งลงโทษ โดยยื่นเรื่องผ่านงานวินัยและพัฒนานักศึกษา กองกิจการนักศึกษา

ข้อ ๔๘ ให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือผู้ที่อธิการบดี มอบหมาย มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ ๔๗ เพื่อให้ยกอุทธรณ์ เพิ่มโทษ ลดโทษ บรรเทาโทษ ยกโทษ แล้วแต่กรณี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ และคำวินิจฉัยของรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือผู้ที่อธิการบดี มอบหมายให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๔๙ ให้นักศึกษาที่ถูกมหาวิทยาลัยสั่งลงโทษวินัยร้ายแรงที่มีอัตราโทษตั้งแต่พักการศึกษา ๑ ภาคการศึกษาขึ้นไป มีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่ออธิการบดีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งลงโทษ โดยยื่นเรื่องผ่านงานวินัยและพัฒนานักศึกษา กองกิจการนักศึกษา

ข้อ ๕๐ ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด หรือแต่งตั้งคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน เพื่อพิจารณาเสนอข้อมูลประกอบการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดของอธิการบดีตามข้อ ๔๙ เพื่อสั่งให้ยกอุทธรณ์ เพิ่มโทษ ลดโทษ บรรเทาโทษหรือยกโทษแล้วแต่กรณีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ และคำ

วินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๕๑ ในระหว่างการยื่นอุทธรณ์นักศึกษายังคงได้รับโทษตามคำสั่งนั้น เว้นแต่กรณีมีเหตุผลพิเศษอันควรได้รับการบรรเทาโทษไว้ก่อน (การยื่นอุทธรณ์ไม่ถือว่าเป็นเหตุผลพิเศษ) ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่ออธิการบดีหรือรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายแล้วแต่กรณี พร้อมเหตุผลพิเศษนั้น เพื่อขอบรรเทาโทษ โดยแสดงเหตุผลชี้แจงให้เห็นเป็นพฤติการณ์พิเศษเพื่อขอบรรเทาโทษไว้ก่อนจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ ๔๘ หรือ ๕๐ แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงนาม) เกษม สุวรรณกุล

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ